

KALKEN og PÅSKELAMMET

Dette er teksten til lydfilen med samme navn. Den kan evt. skrives ut og leses i fellesskap, eller du kan kopiere den opp til alle i gruppen og gi alle et eksemplar til å ta med seg. Dette er en tekst som egner seg å lese i en kirke eller et kapell i forbindelse med en sakramentstilbedelse eller annen andakt, gjerne i Den stille uke som en forberedelse til påskefeiringen.

Kalken – vi ser for oss begeret, vinen og blodet. Hva er det som er så vesentlig med denne kalken for oss?

Her kommer det tre historier, som til sammen formidler kjernen av vår kristne tro.

KALK 1

Blodet fra det første påskelammet som redder israelittene fra døden

Det er i ferd med å mørkne og bli kveld i Egypt. Det er den tiende dagen i måneden, og Moses og Aron er urolige. De klarer ikke å sitte stille og går rastløst frem og tilbake i huset. De har gitt klar beskjed til alle de eldste i Israel om hva som skal gjøres denne natten – det er Gud selv som har gitt dem befalingen.

Dette er en alvorlig natt, for i natt skal noen dø, mens andre skal få leve. Instruksene er klare: familiene skal slakte et ett år gammelt lam ved skumringstider, og deler av blodet skal legges i en skål og strykes på de to dørstolpene og på bjelken over døren i de husene de befinner seg. Videre skal de holde seg våkne, spise påskelammet raskt og være ferdig påkledd. Ingen rester skal være igjen etter måltidet, de eventuelle restene må brennes.

Denne natten kommer alle førstefødte, både dyr og mennesker som ikke har fått sine dørstolper merket med lammets blod, til å dø.

Moses og Aron våker, og de er bekymret. Midt på natten banker det hardt på døren. Det er sendebud fra Farao, han ber dem komme til ham. Moses trer frem for Farao. Farao har hørt nattens skrik og vet at døden har rammet alle husstander med hans egne folk. Moses ser på Aron, han forstår plutselig at det er nå det skjer.

Farao gir slipp på Guds folk, og overlater dem til Moses. Om litt skal de vandre ut av Egypt, mange hundre tusen menn, kvinner og barn, bort fra slaveriet – mot friheten, mot det lovede land. Og det er påskelammets blod som ble tegnet og redningen.

KALK 2

Jesu siste måltid

Folk i Jerusalem er i ferd med å feire de usyrede brøds høytid – påsken. Det er den tiende dagen i måneden og jødene forbereder seg til slakting av påskelammet.

Jesus og disiplene hans befinner seg i et stort rom godt innredet med puter og tepper. De sitter rundt et bord – de holder påskemåltidet her, Jesus har lengtet etter dette måltidet og nå vet han at tiden er kommet for å fortelle disiplene sine hvorfor dette er et viktig øyeblikk for han. Han forteller dem at dette er siste gang han skal spise påskemåltid – inntil alt er blitt fullendt i Guds rike. Disiplene forstår ikke hva han mener.

Jesus tar brødet, ber en takkebønn og sier at de skal ta imot og spise, han sier det er hans egen kropp de nå tar imot. Videre tar han begeret med vin på samme måte som brødet, ber igjen en takkebønn og ber dem alle om å drikke. Han forteller at det er hans blod og ber dem om å drikke. Han fortsetter å forklare dem at dette blodet er Den nye pakts blod – blodet som tilgir syndere.

Jesus forteller dem at han snart skal lide. Men han skal ikke bare lide. Han skal lide korsfestelsen og døden, men han skal stå opp fra de døde etter tre dager i graven, og det slik at alle i Jerusalem får mulighet til å forstå at det er sant.

Jesus blir det nye påskelammet – hans blod blir tegnet og redningen, Den nye pakt. Han dør for at vi skal få leve evig.

KALK 3

Eukaristien

Jeg sitter i kirkebenken under messen og kjeder meg litt. Det virker så fremmed og rart alt det som skjer under en messe i kirken. Jeg tror jo at Gud er her, det er ikke det, men det å være i kirken er noe jeg gjør bare fordi jeg alltid har gjort det.

Plutselig er det en som dulter forsiktig borti meg og gir meg kurven som vi kan legge penger i. Jeg har glemt å ta med penger... Kirken gir pengene til noen som trenger dem. Jeg sender den videre, og retter meg opp. Nå bæres offeret frem til alteret, både pengene folk har gitt og ikke minst brødet og vinen.

Hvordan var nå dette igjen – kateketen snakket om at det faktisk skjer et mirakel hver eneste messe. Jo nå husker jeg... Vi lærte om alt dette sist undervisningstime.

Nå gjør presten i stand alteret. Kalken med vin og skålen som heter patena med brød plasseres på ett hvitt klede på alteret.

Prestens oppgave nå er å be over brødet og vinen – på vegne av Jesus – slik at det forvandles til Jesu kjøtt og blod, her og nå. Det er det som er mirakelet, men tør jeg virkelig å tro at det er det som skal skje her inne i kirken akkurat nå?

Så vasker presten hendene sine, som et tegn på at han ønsker at Gud skal rense hans sjel. Det som skjer fremme ved alteret nå, er det samme som skjedde for 2000 år siden rundt påskemåltidet Jesus hadde med disiplene sine.

Det er så mange fremmedord i kirken, men det var det vi lærte om sist. Hva alt betyr og hvorfor vi gjør det vi gjør.

"*Sanctus*"... Dette er ordene som englene sang da Jesus ble født. «Hellig, hellig, hellig er Herren», vi er faktisk sammen med Guds engler og lovpriser Gud.

Alle skjønner hva de skal gjøre. Så og si alle kneler ned nå. Det er nå mirakelet skal skje. Jeg har aldri tenkt på det på den måten før. Presten ber bønnene som forvandler brødet og vinen til Jesu eget legeme og blod. Det er som Jesus igjen blir påskelammet, og ofres for oss på korset.

Det er som at tid og sted blir uviktig et øyeblikk. Det eneste som betyr noe akkurat nå er at Jesus gir seg selv, på ordentlig. Jeg forstår det ikke med hodet, men det er akkurat som det er litt godt å knele i dag. Hvis Jesus er her nå, er det egentlig fint å knele. Nå har forvandlingen skjedd.

Vi får vi bli med å be igjen. Vi ber bønner som Jesus selv har lært menneskene, *Fader vår...*

"*Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miserere nobis*", for første gang skjønner jeg hva vi synger og hvorfor. *Guds lam som tar bort verdens verdens synder*. Guds lam...Jesus, som døde for meg, en synder. Det er som den første påske, Jesus er påskelammet, Den nye pakt. Jesus gir seg selv til oss alle hver gang det feires messe.

«Herre, jeg er ikke verdig, at du går inn under mitt tak. Men si bare ett ord og min sjel skal bli helbredet» Det kjennes for første gang som jeg mener det. Kan virkelig jeg motta Jesus?

Men jeg vet at absolutt alt er mulig for Gud, og derfor våger jeg å ta imot ham. Jeg reiser jeg meg litt skjelven opp fra knelende stilling. Jeg kjenner meg nesten for nervøs for gå til kommunion i dag. Det er Jesus jeg skal få der fremme hos presten, og det er jo helt utrolig. Det kommer til å være litt annerledes for meg nå, tror jeg.